Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (pritožbeni senat)
z dne 15. novembra 2011

Zadeva T-58/11 P

Michel Nolin
proti
Evropski komisiji

„Pritožba — Javni uslužbenci — Uradniki — Napredovanje — Izbris točk za delovno uspešnost in prednostnih točk na podlagi napredovanja v skladu s členom 29 Kadrovskih predpisov — Pravna podlaga — Pristojnost izdajatelja akta — Načelo prepovedi diskriminacije“

Predmet: Pritožba zoper sodbo Sodišča za uslužbence Evropske unije (tretji senat) z dne 1. decembra 2010 v zadevi Nolin proti Komisiji (F-82/09), s katero se predlaga razveljavitev te sodbe.

Odločitev: Pritožba se zavrne. Michel Nolin nosi lastne stroške in stroške, ki jih je priglasila Komisija v okviru tega postopka.

Povzetek

1. Uradniki — Napredovanje — Postopek — Točke za delovno uspešnost in prednostne točke — Število, ki ustreza pragu za napredovanje — Odštetje od skupnega števila točk uradnika, ki je napredoval (Kadrovski predpisi za uradnike, člena 29 in 45)

2. Uradniki — Organ, pristojen za imenovanja — Pristojnosti — Izvajanje — Porazdelitev dela — Odstopanja — Nadaljnji prenos — Dopustnost — Pogoji (Kadrovski predpisi za uradnike, člen 2)

1. Pojem napredovanja iz člena 29(1)(a)(iii) Kadrovskih predpisov je treba razlagati z vidika njegove opredelitve v členu 45 Kadrovskih predpisov, zato mora biti v skladu z določbami za izvajanje, sprejetimi na njegovi podlagi. Preverjanje prijav za napredovanje na podlagi člena 29(1)(a) Kadrovskih predpisov mora namreč potekati v skladu z določbami člena 45 Kadrovskih predpisov – kar obvezno vključuje določbo iz člena 2(3) splošnih določb za izvajanje člena 45 Kadrovskih predpisov, ki jih je sprejela Komisija leta 2004 – ki izrecno določa, da se število točk, ki ustreza pragu za napredovanje, odšteje od skupnega števila točk uradnika, ki je napredoval.

Če bi bilo drugače, bi lahko uradniki, ki so napredovali na podlagi člena 29 Kadrovskih predpisov, za novo napredovanje uporabili veliko točk za delovno uspešnost in prednostnih točk, prejetih v nižjem nazivu, kar bi nasprotovalo členu 45 Kadrovskih predpisov, v skladu s katerim je treba delovno uspešnost uradnika za njegovo napredovanje primerjati glede na delovno uspešnost sodelavcev z istim nazivom. Navedeni uradniki bi imeli poleg tega večjo možnost od sodelavcev, ki so napredovali samo

na podlagi člena 45 Kadrovskih predpisov, za hitro novo napredovanje, kar bi nasprotovalo načelu enakega obravnavanja, ki je splošno načelo prava Evropske unije, določeno v členih 20 in 21 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah.

(Glej točki 36 in 37.)

Napotitev na:

Sodišče: 14. september 2010, Akzo Nobel Chemicals in Akcros Chemicals proti Komisiji in drugim, C-550/07 P, ZOdl., str. I-8301, točka 54;

Sodišče prve stopnje: 26. oktober 1993, Weissenfels proti Parlamentu, T-22/92, Recueil, str. II-1095, točka 66; 30. september 2003, Kenny proti Sodišču, T-302/02, RecFP, str. I-A-235 in II-1137, točka 56.

2. Nadaljnji prenos ali odstopanje od meril porazdelitve pristojnosti, ki so s Kadrovskimi predpisi podeljene organu, pristojnemu za imenovanja, bi lahko ničnost akta uprave povzročila samo, če bi lahko tak nadaljnji prenos ali odstopanje škodovala enemu od jamstev, ki so uradnikom dodeljena s Kadrovskimi predpisi, ali pravilom dobrega upravljanja na področju vodenja zaposlenih. Odločba Komisije, sprejeta na podlagi člena 2 Kadrovskih predpisov, namreč pomeni bolj porazdelitev dela znotraj služb Komisije kot pa strogo razdelitev, katere neupoštevanje bi se kaznovalo z ničnostjo dejanj, izvedenih zunaj začrtanega okvira.

(Glej točko 49.)

Napotitev na:

Sodišče prve stopnje: 15. september 1998, De Persio proti Komisiji, T-23/96, RecFP, str. I-A-483 in II-1413, točka 111; 5. oktober 2009, de Brito Sequeira Carvalho proti Komisiji ter Komisija proti de Britu Segueira Carvalhu, T-40/07 P in T-62/07 P, ZOdl. JU, str. I-B-1-89 in II-B-1-551, točka 155.